

LUMIERE-ELOKUVAT JA ALLE 3-VUOTIAAT

Mirja Pajunen

LUKILOKI: Kamerakynä pedagogiikkaa ja muita digitaalisia sovelluksia / Opetuskokeilu

Työskentelen tällä hetkellä alle 3-vuotiaiden ryhmässä. Koska heidän kanssaan tablettityöskentely on hyvin kokonaisvaltaisesti käsittelyharjoittelua, rajasin 12 lapsen joukosta noin 2,5-vuotiaat, joita ryhmässäni on kuusi, kokeilemaan suunnitelmaani.

Päätin ottaa menetelmäksi heidän kanssa Lumiere-elokuvatekniikkaan perustuvan liikkeen kuvaamisen. Valitsin Lumiere-elokuvatekniikan sen vuoksi, että siinä liike näkyy 45 sekunnin ajan, jolloin pienellä lapsella on tarpeeksi aikaa havainnoida, tunnistaa ja kertoa mitä videolla tapahtuu. Emme lisää videoon ääntä, jotta lapsi pääsee omalla puheellaan kertomaan videolla tapahtuvasta liikkeestä ja näin tuemme lapsen kielenkehitystä ja osallisuutta. Katsomme videoita koko ryhmän kanssa yhdessä päiväpiirillä ja keskustelemme vapaasti näkemästämme.

Oppimistavoitteet:

- osallisuuden tukeminen
- tabletilla kuvaamiseen tutustuminen
- itseluottamuksen ja positiivisen minäkuvan vahvistaminen
- kielenkehityksen tukeminen
- ympäristön havainnointi

Johdattelin lapset liikkeen näkemiseen sanottamalla liikettä. Lapsille tutuilla leluilla, kuten autolla, pallolla ja istumaan asetetulla nallella on jokaisella oma liike, joita esittelin lapsille. Nopeasti lapset halusivat myös itse kokeilla auton tönäisyä liikkeelle, pallon vierittämistä tai nallen kaatamista kumoon.

Tämän jälkeen otin esiin tabletin, josta näytin kameran. Otin videokuvaa ensin itse lasten tuottamista lelujen liikkeistä ja kerroin, että hekin saavat kokeilla. Pyysin jokaista miettimään mitä haluavat kuvata ja ohjasin heitä vuorollaan kuvaamisessa. Totesin heti alkuun, että 45 sekuntia on liian pitkä aika tämän ikäiselle kuvata samaa liikettä, joten lyhensin ensimmäisen otoksen kohdalla aikaa noin 15 sekuntiin. Annoin kuvauksen tuki jatkoa, jos lapsi jaksoi, mutta tässä kohdassa annoin luvan lopettaa. Kun lapsi koki, että video on riittävän pitkä, katsoimme sen yhdessä ja lapsen hyväksynnällä tallensimme sen. Tämän jälkeen oli seuraavan vuoro. Eräs lapsi ei ollut tyytyväinen ensimmäiseen eikä toiseen videoon, vaan vasta kolmas oli hänestä hyvä. Koin tuossa hetkessä, että on tärkeää antaa lapselle täysi päätösvalta omasta videostaan ja koska kiirettä ei ollut, saatoimme kuvata useamman kerran.

Kun katsoimme videoita yhdessä koko ryhmän voimin, jokainen lapsi oli ylpeä omasta tekemisestään. Monelle lapselle oli tärkeää tunnustaa heidän omistajuutensa kyseiseen videoon ja kuvaajan oma puheenvuoro oli tärkeä. Katsomisen jälkeen esitetyllä kysymyksellä ”Mitä videolla tapahtui?” saatiin monia keskusteluja aikaiseksi, vaikka kuvaaja itse olisi jo kertonut videon aikana yksityiskohdatkin videosta.

Suosittelen vahvasti kokeilemaan kamerakynätehtäviä myös pienten kanssa.

Videolinkki: <https://www.youtube.com/watch?v=0OneY5LnJP8>

